

List 1/2021

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Spoštovani člani Vojske Brezmadežne!

Ko hodimo po poti posta, ki nas vodi k velikonočnim praznovanjem, se spominjamo Njega, ki »je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu« (Flp 2,8). V tem času spreobrnjenja prenovimo svojo vero, zajemimo »živo vodo« upanja in z odprtim srcem sprejmimo Božjo ljubezen, ki nas spreminja v brate in sestre v Kristusu. Med velikonočno vigilijo bomo obnovili obljube našega krsta, da se bomo po delovanju Svetega Duha prerodili v nove moške in ženske. A že pot posta je, tako kot celotno krščansko romanje, vsa v luči vstajenja, ki spodbuja čustva, drže in odločitve tistega, ki hoče hoditi za Kristusom.

Post, molitev in miloščina, kot jih je predstavil Jezus v svojem označevanju (prim. Mt 6,1-18), so pogoji in izrazi našega spreobrnjenja. Pot uboštva in odpovedi (post), ljubeč pogled na ranjenega človeka (miloščina) ter sinovski pogovor z Očetom (molitev) nam omogočajo, da utelesimo iskreno vero, živo upanje in dejavno ljubezen, je zapisal papež Frančišek v letošnji postni poslanici.

Post je čas, da verujemo oziroma da sprejmemo Boga v svoje življenje in mu dovolimo, da »prebiva« pri nas (prim. Jn 14,23). Postiti se pomeni osvoboditi naše življenje tega, kar ga obremenjuje, in potrošniških proizvodov, da bi odprli vrata svojega srca Njemu, ki k nam prihaja ubog v vsem, a »poln milosti in resnice« (Jn 1,14): Božji Sin Odrešenik. V postu bodimo bolj pozorni, da bomo govorili »besede, ki vračajo moč, krepijo, tolažijo in spodbujajo, in ne besed, ki ponižujejo, žalostijo, razburjajo in zaničujejo« (Okrožnica Vsi bratje, 223). Včasih je za prebuditev upanja dovolj biti plemenit človek, »ki odloži svoje nujne skrbi, da bi izkazal pozornost, naklonil nasmeh, rekel spodbudno besedo in sredi tolike brezbriznosti komu prisluhnil« (prav tam, 224).

Ljubezen je dar, ki daje smisel našemu življenju, in po katerem gledamo na tistega, ki je v pomanjkanju, kot na člana naše družine, na prijatelja, na brata. Če nekaj malega podelimo z ljubeznijo, tega ni nikoli konec, ampak se spremeni v zalogo življenja in sreče.

Te papeževe besede za postni čas lahko rečem, da veljajo za prav vsak dan našega življenja in ne samo za postne dni. Člani Vojske Brezma-

dežne smo še posebej povabljeni, da jih vedno udejanjamo. Naj nas ne bo strah in ne obupujmo, da ne zmoremo ali da smo sami. Pripadamo veliki družini članov Vojske Brezmadežne, ki je duhovno povezana v molitvi in pod varstvom Brezmadežne.

Marija, Odrešenikova Mati, zvesta pod križem in v srcu Cerkve, naj nas podpira s svojo pozorno prisotnostjo in blagoslov Vstalega naj nas spremlja na poti proti velikonočni svetlobi.

p. Milan Kos

Apostolska gorečnost za zveličanje ljudi

Zelo me veseli, dragi brat, da plamtiš v gorečnosti za božjo slavo. Kajti največja kuga v naših časih je verska brezbriznost, ki najde svoje žrtve ne samo med svetnimi osebami, marveč tudi med redovnimi, seveda v različnih stopnjah. In vendar je Bog vreden slave in to neskončne slave. Ker pa mu mi, uboga in omejena bitja, ne moremo dati take in tako velike hvale, kakršna mu gre, si prizadevajmo, da vsaj, kolikor moremo, kar največ prispevamo k božji slavi.

Božja slava temelji na zveličanju duš, ki jih je Kristus odkupil s svojo krvjo na križu. Zato je skrb za zveličanje in tudi najpopolnejše posvečenje čimveč ljudi največja in izključna naloga našega apostolskega življenja. Bog, ki je vseveden in neskončno moder, najbolje ve, kaj lahko in kaj naj vsak trenutek storimo, da mu bo v kar največjo slavo. Svojo voljo pa nam razodeva po svojih namestnikih na zemlji in naših voditeljih.

Tako je torej pokorščina in samo pokorščina tista, ki nam z gotovostjo razodeva božjo voljo. Predstojniki se resda lahko tudi zmotijo, toda mi zaradi pokorščine ne bomo nikoli zašli. Edina izjema pokorščine bi bila, če bi predstojnik ukazal nekaj, kar bi očitno bilo greh, pa četudi mali. V tem primeru bi namreč predstojnik ne bil posrednik božje volje.

Premisli, dragi brat, kako veliko je po božjem usmiljenju naše dostojanstvo. Po pokorščini se dvigamo nad svojo omejenost in se prilagaja-

mo božji volji, ki s svojo neskončno modrostjo in previdnostjo usmerja naša dejanja. Kakšna veličina! Še več: navezani na božjo voljo, ki se ji nobena stvar ne more ustavljati, postajamo močnejši od vseh. Pokorščina je pot modrosti, razumnosti in moči. To je tudi edina pot, po kateri prinašamo Bogu največjo slavo. Če bi obstajala druga in boljša pot, bi bil šel Kristus po njej in nam jo pokazal z besedo in zgledom. A njegovo tridesetletno življenje v Nazaretu jasno označuje Sveto pismo z besedami: In bil jima je pokoren. Tudi vse ostalo njegovo življenje je potekalo v pokorščini, saj je po pričevanju Svetega pisma prišel na svet zato, da bi spolnil voljo nebeškega Očeta.

Po tej poti bomo mnogo lažje hodili s pomočjo Brezmadežne, kajti njej je predobri Bog zaupal oskrbnitvo svojega usmiljenja. Brez dvoma je Marijina volja za nas božja volja. Kadarkoli se ji posvetimo, postanemo v njenih rokah, kakor je ona v božjih, orodje božjega usmiljenja. Prepustimo se njenemu vodstvu, prepustimo se njeni materinski roki! Če nas bo ona vodila, bomo lahko varni in mirni.

Iz pisma p. Maksimilijana Kolbeja

Leto sv. Jožefa

Papež Frančišek je razglasil leto sv. Jožefa in priporočil, da ga radi častimo, se mu izročamo v varstvo in ga seveda tudi posnemamo v našem vsakodnevem življenju. Prilagam vam podobico z molitvijo, ki jo radi molite vsak dan.

Prosi za nas, sveti Jožef!

Da postanemo vredni obljub Kristusovih!

Blagoslovljene velikonočne praznike!